

Nr 406.

Godkänd av första kammaren den 17 juni 1921.

Godkänd av andra kammaren den 17 juni 1921.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordningar om ändrad lydelse av dels 20 § 1 och 2 mom. samt 21 § 1 mom. i förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin, dels ock 25 § 1 mom. i förordningen den 7 augusti 1907 angående tillverkning och beskattning av maltdrycker.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 28.)

Till Konungen.

Genom proposition nr 189 av den 25 februari 1921 har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen bilagda förslag till

dels förordning om ändrad lydelse av 20 § 1 och 2 mom. samt 21 § 1 mom. i förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin,

dels förordning om ändrad lydelse av 25 § 1 mom. i förordningen den 7 augusti 1907 angående tillverkning och beskattning av maltdrycker.

Den föreliggande propositionen innebär höjning av de arvoden, som utgå till överkontrollörer och kontrollörer vid brännvins- och malt-dryckstillverkningarna. Det är icke fråga om några dyrtidstillägg utan om en reglering av normalarvodena. Härförutom föreslås ökning av den ersättning, som tillverkare äger av kontrollör uppbara för kost och logis åt denne.

Enligt statsrådsprotokollet över finansärenden för den 15 oktober 1920 har Eders Kungl. Maj:t beslutat igångsätta utredningar, avseende betydelsefulla förändringar av gällande lagstiftning angående tillverkning av brännvin och tillverkning av maldrycker. Av dessa utredningar har den förra uppdragits åt kontrollstyrelsen med biträde av tillkallade sakkunniga, varemot den senare företages inom finansdepartementet av särskilda sakkunniga.

Av departementschefens anförande framgår, att man vid utredningarna kommer att syssla även med beskattnings- och kontrollväsendet, och uteslutet synes icke vara, att utredningarna komma att resultera i genomgripande förändringar även på sistberörda område.

Vid detta förhållande vore det, efter riksdagens uppfattning, mindre på sin plats, om man i den detalj, som rör kontrollpersonalens avlöning, ginge utredningarna om själva kontrollverksamheten i förväg. Då kontrollpersonalen åtnjuter dyrtidstillägg enligt de allmänna reglerna för statens funktionärer, samt det knappast kunde komma i fråga att låta densamma på de höjda normallönerna åtnjuta dyrtidstillägg efter samma grunder, torde ett uppskov med den föreliggande frågan icke komma att vålla personalen något synnerligt avbräck. Härtill kommer, att personalens anställning icke är av sådan natur, att likställighet i löneregleringshänseende med statstjänstemän i allmänhet kan skäligen påfordras. Propositionen utgör icke något led i den successiva omregleringen av lönerna för statens ordinarie tjänstepersonal.

Av angivna principiella skäl har riksdagen icke kunnat godkänna den föreslagna arvodesregleringen, och har riksdagen följaktligen saknat anledning ingå på detaljerna i förslaget.

Vid sådan utgång i huvudfrågan lärer ock böra anstå med frågan om höjd ersättning för kost och logis, som av tillverkare lämnas kontrolltjänsteman.

Riksdagen får alltså för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att förevarande proposition nr 189, med förslag till förordningar om ändrad lydelse av dels 20 § 1 och 2 mom. samt 21 § 1 mom. i

förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin, dels ock 25 § 1 mom. i förordningen den 7 augusti 1907 angående tillverkning och beskattning av maldrycker, icke av riksdagen bifallits.

Stockholm den 17 juni 1921.

Med undersåtlig vördnad.